

retninger, forskjellige Synsmaader og forskjellige Interesser. Jeg kan ikke forstaae, hvorledes Regjeringen kan troe, eenstidigen at kunne tage alle disse Hensyn, jeg kan ikke forstaae, hvorledes den kan troe, at selv om den virkelig ramte det Rette, dette da vilde blive almindelig erkjendt af de forskjellige Befolkninger. Og, dersom dette ikke blev erkjendt, dersom for Exempel Holsteen fandt sig brostholdent ved Fællesforsatningen, ja saa vilde man maaskee sige: Det gjør ikke Noget, thi Holstenerne ere Minoritet i Fællesforsamlingen. Men jeg vil dog tillade mig at gjøre opmaerksom paa, at om ogsaa det Dnske blev opfyldt, som den ærede Comitee igjennem dens Ordfører har udtalt, at de kongevalgte Medlemmer kun kom til at udgjøre 1/4 Deel af Fællesforsamlingen, hvilket altsaa forudsætter, at de beholdt deres nuværende Antal, nemlig 20, og de Folkevalgtes Antal blev 60, af hvilke Kongeriget valgte 36, og Holsteen 12, saa synes de rigtignok at være en meget ringe Minoritet; men vi maae vel lægge Mærke til, at Sydslesvigerne fra gammel Tid ere vant til at følge Holstenerne, og dersom der blev valgt Delegerede fra den slesvigske Stendersforsamling, kunde det let hænde sig, at alle Slesvigerne fulgte Holstenerne, og at Lauenborgerne gjorde det samme, saa at det altsaa ikke blev saa ringe en Minoritet. Tøier man nu til, at nogle af de Kongevalgte, som ogsaa maae være tagne fra Hertugdømmerne, kunde forene sig med dem, saa seer man jo, at det let kunde blive en saadan Minoritet, at den, hver Gang der indtraadte en Spaltning mel-

lem de Danske, kunde blive Majoritet, som altsaa kunde bruges til at lægge Fællesforsatningens Udvikling alle mulige Hindringer i veien, der som de tydske Landsdele, Holsteen og Lauenborg, ansaae sig brostholdne ved den. Tilgemaade vilde naturligviis en saadan Minoritet, hvis den vedblev at være Minoritet, være stærkt fristet til at paakalde det tydske Forbunds Indblanding, at fremstille sig som forurettet under en Majoritets Tyranni. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har rigtignok meent, at naar man først kom sammen med Holstenerne, vilde man let blive enig med dem, og jeg vilde pusle, at denne Formodning maatte holde Stik; men dersom den holder Stik, saa spørger jeg, hvorfor vil man da ikke enes med dem isorveien? Dersom Videnskaberne nu ere i saa stærk Bævegelse paa begge Sider, at vi ikke kunne forhandle med dem, hvor kan man da troe, at vi om ganske kort Tid skulde kunne forhandle med dem, naar deres Stemning er endnu mere opbidset ved den paatvungne Fællesforsatning?

Rettelse.

Nr. 11, Sp. 152, Lin 6 og 7 f. n.: „thi det skal komme til at gaae løs: „thi det skal ikke savne Eftermænd, som vilde gaae den Veie...